

[Boligministeren]

villige, så at vi både kan få forøget det almennyttige byggeri og få holdt de rammer, som nu engang er aftalt mellem kommunerne og regeringen.

Til hr. Keld Andersen vil jeg kun sige, at jeg ved, at dette byggeeksportproblem interesserer hr. Keld Andersen ganske meget. Jeg har forsøgt nu sammen med repræsentanter for Byggeriets Udviklingsråd og Byggeeksportrådet at få systematiseret de problemer, byggevirksomhederne har. Man venter i den nærmeste fremtid at få en oversigt over det, og jeg skal sørge for at sende oplysningerne til boligudvalget. Derudover kan jeg fortælle, at vi også er i gang med at få et fremstød i u-landene, hvor man har brug for danske byggesystemer, og at vi har været i kontakt med Verdensbanken omkring en dansk indsats på dette område, noget, som vi i øvrigt vil følge op. Jeg skal holde udvalget underrettet om det.

Så vil jeg sige fru Anne Grete Holmsgård, at teknikken i rentesikring til andelslejligheder er så nogenlunde følgende: man giver rentesikring til projektet, og der flytter nogle lejere ind, men lad os sige, at der ikke flytter nok ind til, at det kan gå, og at ejendommen havner på tvangsauktion. Så siger man: den leje, den boligafgift, som de mennesker, der er flyttet ind som andelshavere, har betalt, er baseret på, at der gives rentesikring til deres boliger, og de vil, efter at ejendommen måtte være solgt på tvangsauktion, have ret til at fortsætte til uændret boligudgift i komplekset, men hvis ejendommen sælges som privat udlejningsejendom, bortfalder boligsikringen. Og spørger man derfor: vil den rentesikring, der er ydet i den mellemliggende periode, være at tilbagebetale til statskassen? – så er svaret nej.

Så er der formentlig nogle, der vil spørge om, hvad jeg dog har lovet hr. Erhard Jakobsens forhandlere under disse mere private forhandlinger uden for boligudvalget. Det vil jeg da meget gerne afsløre.

Det første, jeg har lovet dem – og det ligger nu egentlig også i det, vi i øvrigt har sagt – er at se meget alvorligt på finansieringsproblemet, idet jeg er helt klar over, som det har været fremhævet fra mange sider, at den nuværende rentesikringsordning ganske enkelt ikke kan fortsætte. Det er den, vi kalder »Den rullende snebold«, og det er den, der i 1980 koster 1 ½ mia kr., og den koster 2 mia

kr. i statsudgifter i 1981. Vi skal kun frem til 1984, før den er oppe på 3 mia kr., og når vi når 1990, så er den oppe på 4 mia kr. Det system går ganske enkelt ikke, og det er også derfor, vi er nødt til at finde en anden finansieringsordning på længere sigt. Det er den ene ting, jeg har gjort klart.

Den anden ting, jeg har gjort klart, er, at jeg støtter til fulde de bestræbelser, der for øjeblikket foregår, på at omlægge en del af afgørelserne i den almennyttige sektor, som det hedder, således at flere og flere afgørelser flyttes væk fra de centrale hovedkontorer og ud til de enkelte bebyggelser. Det er disse ting, jeg har lovet at støtte og at undersøge.

Fogh Rasmussen (V):

Boligministeren svarede ikke på det spørgsmål, som jeg stillede i første runde. Jeg nævnede, at der fra Kommunernes Landsforening er fremsendt en redegørelse, der viser, at kommunerne ikke har haft mulighed for at indarbejde de øgede udgifter til kapitalindskud i budgetterne for 1981. Disse budgetter er jo udarbejdet, og derfor vil det i mange kommuner være særdeles vanskeligt at opfylde den øgede kvota, som boligministeren nu har lagt op til skal bygges. Derfor må jeg gentage mit spørgsmål: hvordan har boligministeren tænkt sig at løse den situation, hvis nu kommunerne ikke lever op til den forventning, boligministeren har.

Dernæst vil jeg sige til hr. Dræbye, som anklagede bl.a. venstre for ikke at have fremlagt konkrete forslag til løsning af byggekrisen, at det passer jo ganske enkelt ikke. Medmindre hr. Dræbye har været ganske overordentligt uopmærksom i den offentlige debat, taler hr. Dræbye imod bedre vidende.

Vi har rent faktisk fremlagt en 20 punkts plan, hvor vi lægger op til forskellige forbedringer i bygge- og boligpolitikken, som betyder kraftig nedsættelse af nybyggeriets omkostninger, som betyder øget moderniserings- og reparationsaktivitet, øget byggeeksport og bedre muligheder for omstilling og konsolidering i byggevirksomhederne, alt sammen noget, som på en helt anden måde vil være med til afgørende at løse problemerne end det, regeringen og forligspartierne her er nået frem til.

Så priste hr. Dræbye sig lykkelig over, at diskontoen nu er blevet nedsat to gange med